

Απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού

(30-31 Μαρτίου 2024)

Η πολιτική συγκυρία

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια ιδιαίτερα πυκνή συγκυρία, κεντρικός σταθμός της οποίας είναι οι Ευρωεκλογές. Την εσωτερική πολιτική συγκυρία χαρακτηρίζουν:

- Η ανάδειξη μιας κοινωνικής αντιπολίτευσης και η όξυνση της λαϊκής δυσαρέσκειας
- Τα πρώτα σημεία φθοράς της ασταθούς κυβερνητικής κυριαρχίας
- Η συνεχιζόμενη κρίση της Αριστεράς και του προοδευτικού χώρου
- Η ενίσχυση ακροδεξιών δυνάμεων

Οι παραπάνω κίνδυνοι, αλλά και οι υπαρκτές δυνατότητες φωτίζουν την τεράστια αναντιστοιχία ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και τις κοινωνικές εκπροσωπήσεις που παρατηρείται σήμερα. Στην προσπάθεια εύρεσης ενός νέου σημείου ισορροπίας είναι φανερό η προσπάθεια κυρίαρχων κύκλων να καλυφθεί το πολιτικό κενό μέσω της επαναφοράς σε ένα σύστημα συναινετικού δικομματισμού. Δικό μας στόχος οφείλει να είναι η ανάδειξη της Αριστεράς σε πρωταγωνίστρια των εξελίξεων, μέσα από την συγκρότηση ενός εναλλακτικού αντινεοφιλελεύθερου και δημοκρατικού πολιτικού ρεύματος.

Ειδικό στοιχείο της συγκυρίας είναι και η στάση του «δεδομένου συμμάχου των ΗΠΑ» που ακολουθεί η ελληνική κυβέρνηση καθώς και η όξυνση των εξοπλιστικών δαπανών. Η αντιπαράθεση τόσο στις νέες εξοπλιστικές δαπάνες όσο και στην πολιτική εμπλοκής στο μέτωπο της Ουκρανίας και της ταυτόχρονης σιωπής για την σφαγή στην Γάζα αποτελούν δομικά στοιχεία της πολιτικής μας.

Οι Ευρωεκλογές θα κρίνουν σε μεγάλο βαθμό την κατεύθυνση που θα πάρει μία πιθανή ανασύνθεση του πολιτικού χάρτη. Σε μία τόσο ρευστή συγκυρία είναι αναγκαία για τη δική μας πολιτική παρέμβαση τόσο η ύπαρξη μιας ξεκάθαρης πολιτικής γραμμής, η οποία θα περιλαμβάνει πρωτοβουλίες για κοινωνικά και πολιτικά μέτωπα, όσο και αυξημένα πολιτικά αντανακλαστικά. Οι δυνάμεις της Νέας Αριστεράς μπορούν και πρέπει να βρίσκονται σε κάθε μικρή και μεγάλη μάχη στην προσπάθεια συγκρότησης ενός συνολικότερου μαχητικού και ενωτικού ρεύματος μέσα στην κοινωνία.

Η στρατηγική της ΝΔ και η αντιπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ/ΠΑΣΟΚ

Η κυβέρνηση της ΝΔ υλοποιεί σήμερα ένα σχέδιο αναδιανομής υπέρ των πλουσίων. Αναδιανομής εισοδήματος, κοινωνικών πόρων αλλά και εξουσίας «προς τα πάνω». Κεντρικοί δείκτες αυτής της πολιτικής αποτελούν η μείωση του πραγματικού μισθού σε αντίθεση με το ρεκόρ κερδοφορίας, καθώς και η αύξηση των ανισοτήτων. Η συγκεκριμένη διαδικασία όμως υλοποιείται με όρους που έχει επιτρέψει την συγκρότηση ενός κοινωνικού μπλοκ πολύ ευρύτερου από αυτό που περιγράφει η φράση «κερδίζουν 200 οικογένειες».

Δεύτερο στοιχείο αποτελεί η στρατηγική της αυταρχικής δημοκρατίας, όπως έχει αποτυπωθεί στην φράση «αλλαγές στο κράτος και στους θεσμούς για να μην κυβερνήσει ξανά η Αριστερά», αλλά και από την ανοιχτή πλέον παραβίαση των όρων λειτουργίας ενός συγκροτημένου κράτους δικαίου. Προσπάθειες συγκρότησης ενός συναινετικού δικομματισμού, εγγράφονται σε αυτόν τον στρατηγικό ορίζοντα.

Οι ηγεσίες του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ περιλαμβάνουν στη στρατηγική τους έντονα στοιχεία συναίνεσης με την κυβέρνηση σε κομβικά ζητήματα όπως οι εξοπλισμοί, η εξωτερική πολιτική ή η φορολογία. Σε άλλα κρίσιμα πεδία αντιπαράθεσης όπως τα ιδιωτικά πανεπιστήμια κρατούν αμφίσημη στάση. Ταυτόχρονα επιδίδονται σε τεχνητή πόλωση, λαϊκιστικές πλειοδοσίες, προσωπικές επιθέσεις χωρίς πολιτικό υπόβαθρο και φραστικά πυροτεχνήματα (η κυβέρνηση «αγέλη», διεθνείς παρατηρητές σε εκλογές, ατζέντα Ισλαμαμπάντ κλπ.). Το ζητούμενο είναι μια πλήρως αντιπαραθετική στρατηγική σε αυτή της ΝΔ, αλλά και η απόρριψη τόσο μιας συναινετικής όσο και μιας τεχνητά αντιπαραθετικής στάσης της αντιπολίτευσης.

Κοινωνική ανάγκη η ήττα της κυβέρνησης Μητσοτάκη

Το τελευταίο διάστημα, με επίκεντρο την απόπειρα συγκάλυψης στο έγκλημα των Τεμπών αλλά και την οξυμένη κρίση στο κόστος ζωής, βλέπουμε την αυξανόμενη αμφισβήτηση της κυβερνητικής νομιμοποίησης. Αυτή η αμφισβήτηση της κυβέρνησης εκφράζεται από τα κάτω, με ισχυρά λαϊκά χαρακτηριστικά. Ταυτόχρονα το ζήτημα μιας εναλλακτικής προς την κυβέρνηση της ΝΔ, αποτελεί ένα από τα ερωτήματα που θα τεθούν με ένταση όχι μόνο την επομένη της κάλπης των Ευρωεκλογών, αλλά σε μεγάλο βαθμό μπορούν να επηρεάσουν και το ίδιο το αποτέλεσμα της συγκεκριμένης κάλπης.

Ως Νέα Αριστερά θεωρούμε απολύτως δίκαιο τον χαρακτήρα αυτού του αιτήματος. Θα εργαστούμε τόσο για να απαντηθεί θετικά όσο και για να συμβεί αυτό με πρωταγωνιστικό ρόλο της Αριστεράς, του κόσμου της εργασίας, της νεολαίας και των κινημάτων. Χρειαζόμαστε μία πραγματική εναλλακτική. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει η πολιτική εναλλαγή γενικώς και αορίστως. Μας ενδιαφέρει το αντίπαλο δέος προς τη Δεξιά να είναι ανταγωνιστικό στο περιεχόμενο της πολιτικής. Η ανάγκη ανατροπής της ΝΔ και της πολιτικής της δεν συμβαδίζει με την εναλλακτική μιας δήθεν «κεντροαριστερή» διαχείρισης που θα ακολουθεί τους ίδιους άξονες στα κεντρικά πεδία της οικονομικής, κοινωνικής και εξωτερικής πολιτικής. Θα συνδέσουμε τη μάχη για να φύγει η ΝΔ με την ανάδειξη της Αριστεράς σε πρωταγωνίστρια των πολιτικών εξελίξεων.

Η Νέα Αριστερά αναγνωρίζει την ανάγκη ενός προγράμματος, που θα απαντάει με συγκεκριμένες πολιτικές προτάσεις και ταυτόχρονα θα το υπηρετεί μέσα από μία ενωτική αντίληψη στους επιμέρους κοινωνικούς αγώνες και διεκδικήσεις. Κεντρικές αιχμές η όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, και ιδίως η καθήλωση και μείωση των πραγματικών μισθών από την μία μεριά και το ρεκόρ κερδοφορίας από την άλλη. Παράλληλα θα αναδείξει ειδικές πλευρές του κόστους ζωής, όπως η στεγαστική κρίση και καθολική απαξίωση των κοινών αγαθών και των κοινωνικών υπηρεσιών (υποδομές, υγεία, εκπαίδευση). Η όξυνση κοινωνικών προβλημάτων όπως η έμφυλη βία, και μάλιστα οι γυναικοκτονίες, αλλά και εφηβική βία, θα είναι στο κέντρο της προσοχής της. Επίσης τα μεγάλα ερωτήματα, που προφανώς έχουν και κεντρικό ευρωπαϊκό χαρακτήρα, σχετίζονται όμως άμεσα και με τις πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης της ΝΔ, όπως αυτό της ειρήνης, της κλιματικής κρίσης και της απαξίωσης της δημοκρατίας.

Σήμερα υπάρχουν μια σειρά από ανοικτά ερωτήματα και προβληματισμοί για το πόσο μπορούν να υπάρξουν ενωτικές πρωτοβουλίες και ένας ουσιαστικός διάλογος με την

δεδομένη στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Δεν φαίνεται να υπάρχουν οι προϋποθέσεις, στρατηγικές, προγραμματικές, ψυχολογικές και σε επίπεδο ηγεσίας, για την συγκρότηση ευρύτερων συμμαχιών των δυνάμεων που αυτοπροσδιορίζονται στον προοδευτικό χώρο.

Η κριτική μας όμως προς τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ δεν γίνεται προκειμένου να οχυρωθούμε πίσω από αυτή την φωτογραφία της στιγμής ή να κρυφτούμε πίσω από την απουσία προϋποθέσεων ή την «ωρίμανση των συνθηκών» που συνεχώς παραπέμπεται στο απώτερο μέλλον.

Η ανάγκη για ένα κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο που θα περιλαμβάνει δυνάμεις της Αριστεράς της Σοσιαλδημοκρατίας και της Πολιτικής Οικολογίας είναι υπαρκτή. Η Νέα Αριστερά θα αγωνιστεί για την διαμόρφωση εν κινήσει αυτών των προϋποθέσεων για τη δημιουργία ενός κοινωνικού αλλά και πολιτικού μπλοκ δυνάμεων σε αντινεοφιλελεύθερη κατεύθυνση. Αυτό φάνηκε άλλωστε από την αποτελεσματική παρέμβασή μας και στη βουλή και στα κινήματα και την πίεση που ασκήσαμε και στις άλλες πολιτικές δυνάμεις που αυτοπροσδιορίζονται ως προοδευτικές σε μια σειρά ζητήματα της πρόσφατης επικαιρότητας, όπως π.χ. το θέμα της επιστολικής ψήφου, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και η πρόταση δυσπιστίας προς την κυβέρνηση. Παραδείγματα που δείχνουν ότι μπορούν να υπάρξουν ρήγματα.

Ενισχυμένη από την κάλπη των Ευρωεκλογών η Νέα Αριστερά θα λειτουργήσει ως καταλύτης για την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του ευρύτερου προοδευτικού χώρου και θα διεκδικήσει πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτή την ενωτική προσπάθεια, με άξονα τη βασική μας θέση, ότι το περιεχόμενο είναι αυτό που μετράει και διαμορφώνει τις κοινωνικές και πολιτικές συνεργασίες.

Ποιος είναι ο ρόλος της Νέας Αριστεράς

Στρατηγικός στόχος για τη Νέα Αριστερά είναι η ενδυνάμωση (empowerment), δηλαδή η μεταφορά κοινωνικής και πολιτικής ισχύος και πόρων προς την κοινωνική πλειοψηφία, τον κόσμο της εργασίας, τη νεολαία και τα κοινωνικά κινήματα. Ο κόσμος της εργασίας και η νεολαία εκτιμάμε ότι αποτελούν τους δύο κρίσιμους «κοινωνικούς κρίκους» στους οποίους αποτυπώνονται τόσο τα αδιέξοδα της σημερινής πολιτικής όσο και οι υπαρκτές δυνατότητες για μία διαφορετική πορεία. Η διαδικασία μεταφοράς ισχύος και εισοδημάτων

αφορά την πρόσβαση σε μια σειρά από δικαιώματα: εκπαίδευση, υγεία, στέγαση, την βελτίωση των εργασιακών συνθηκών και των μισθών. Παραδείγματα θεσμικής εφαρμογής αυτής της αντίληψης αποτελούν το εργαλείο των ενεργειακών κοινοτήτων ή μοντέλα συνεταιριστικής κατοικίας. Στόχος της Νέας Αριστεράς είναι να συνομιλήσει, να μάθει και να ενισχύσει αυτά τα παραδείγματα είτε αναφερόμαστε σε κινήματα, κοινότητες ή ακτιβιστές και ακτιβίστριες.

Ο στόχος αυτός περιγράφει και μία ανταγωνιστική στρατηγική στο πεδίο των θεσμών, μέσα από υπεράσπιση των θεσμών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και των δικλείδων ελέγχου της εξουσίας. Στην 50η επέτειο από την αποκατάσταση της δημοκρατίας επείγει η ισχυροποίηση και διεύρυνση της. Η ενίσχυση κοινωνικών εκπροσωπήσεων(συνδικάτα, κοινωνικά κινήματα) η ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αλλά και η εφαρμογή πρακτικών άμεσης δημοκρατίας. Μια διαδικασία δημοκρατικών τομών στην κατεύθυνση αυτού που σχηματικά θα μπορούσαμε να ορίσουμε ως «ριζοσπαστική δημοκρατία».

Γνωρίζοντας ότι η αφετηρία μας βρίσκεται καθαρά στο έδαφος της Αριστεράς και της αντινεοφιλελεύθερης προοδευτικής πολιτικής, θα απευθυνθούμε με καθαρή πολιτική πρόταση στις κρίσιμες κοινωνικές δυνάμεις. Μακριά από μία αντίληψη μέσου όρου ή την απουσία αιχμών. Τόσο στρατηγικά όσο και εν όψει Ευρωεκλογών, ο δικός μας στόχος είναι η μετατόπιση των συσχετισμών υπέρ της κοινωνικής πλειοψηφίας, του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας. Μία μετατόπιση που σημαίνει και αλλαγή του σημερινού πολιτικού χάρτη. Απέναντι στη συγκρότηση του μπλοκ των «νικητών» των νεοφιλελεύθερων αναδιαρθρώσεων που έχει συγκροτήσει η ΝΔ, χρειάζεται να υπηρετήσουμε την κοινωνική και πολιτική συγκρότηση του ανταγωνιστικού μπλοκ, το οποίο να μπορεί να θέσει το ζήτημα μιας προοδευτικής διακυβέρνησης της χώρας.

Καρδιά της δικής μας στρατηγικής αποτελεί η αντιστροφή της αναδιανομής που υλοποιεί η κυβέρνηση, μέσα από την διεύρυνση του μεριδίου των μισθών στον παραγόμενο πλούτο και την αντιμετώπιση των ανισοτήτων σε όλα τα επίπεδα (μισθών, πλούτου, πρόσβαση στα κοινωνικά και πολιτιστικά αγαθά, έμφυλων και περιφερειακών). Τα παραπάνω αναδεικνύουν ως κεντρικό στοιχείο το αίτημα ενός ανταγωνιστικού στο σημερινό παραγωγικού, καταναλωτικού και κοινωνικού μοντέλου. Μια πολιτική και θεωρητική μεθοδολογία που εγγράφεται στον στόχο για τον σύγχρονο Σοσιαλισμό του 21ου αιώνα.

Οι 6+1 προτεραιότητες της Νέας Αριστεράς

Μέσα στο παραπάνω πλαίσιο, στην πορεία προς τις Ευρωεκλογές το πρόγραμμα που διατυπώνουμε θα έχει σαφείς προτεραιότητες:

1^{ον}. Πόλεμος στην ακρίβεια

Η Ελλάδα βρίσκεται δεύτερη από το τέλος στην αγοραστική δύναμη των πολιτών σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι πραγματικοί μισθοί μειώνονται, η ακρίβεια σαρώνει, πληρώνουμε υπέρογκους έμμεσους φόρους στην ενέργεια και στα είδη πρώτης ανάγκης.

Η ακρίβεια είναι επιλογή της κυβέρνησης. Για να μπει ένα τέλος, χρειαζόμαστε σύγκρουση με τα καρτέλ στην ενέργεια και στα σουπερ-μάρκετ που πλουτίζουν μέσα από αθέμιτες πρακτικές. Ελέγχους στην αγορά. Πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς (με πραγματικές συλλογικές συμβάσεις), συντάξεις και επιδόματα που θα ανταποκρίνονται στην έκρηξη των τιμών, στην αύξηση των ενοικίων, στο κόστος της

2^{ον} Φορολόγηση του πλούτου.

Η φορολόγηση του πλούτου είναι αναγκαίος όρος για να ελαφρυνθεί η κοινωνική πλειοψηφία και να στηριχθεί το κοινωνικό κράτος. Τη διετία 2022-23 τα κέρδη των επιχειρήσεων αυξήθηκαν κατά 9,3%. Το ελληνικό φορολογικό σύστημα είναι άδικο: οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι καταβάλλουν το 85% των φόρων. Θα πρέπει να πληρώσουν την κρίση εκείνοι που κερδίζουν από αυτή και να επιστραφούν τα υπερκέρδη στην κοινωνία. Άμεση φορολόγηση των υπερκερδών στην ενέργεια, στα καύσιμα και το λιαν εμπόριο, πάταξη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, πραγματική φορολόγηση των εταιρικών μερισμάτων, κατάργηση των προκλητικών φοροαπαλλαγών που έδωσε κυβέρνηση Μητσοτάκη στους πλούσιους. Στόχος μας είναι η αναδιανομή του πλούτου, με αυξήσεις μισθών, με ουσιαστικές μειώσεις στους έμμεσους φόρους και με την επιβολή πλαφόν σε είδη πρώτης ανάγκης.

3^{ον}. Τερματισμός του πολέμου και τέλος στην κούρσα των εξοπλισμών.

Δεν χρειαζόμαστε άλλους εξοπλισμούς. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει ήδη δώσει 15 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ προγραμματίζει την αγορά F-35 που θα κοστίσουν άλλα 9 δισεκατομμύρια ευρώ. Η κούρσα των εξοπλισμών δεν οδηγεί πουθενά. Εξυπηρετεί μόνο την ξένη πολεμική βιομηχανία και τους κάθε λογής μεσάζοντες. Συνδέεται με την πορεία στρατιωτικοποίησης της Ευρώπης και μας απομακρύνει από το στόχο της Ειρήνης και της σταθερότητας στην περιοχή μας.

Να πούμε όχι στους νέους εξοπλισμούς. Τα χρήματα των F-35 να υποστηρίξουν το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της Υγείας και της Παιδείας. Η χώρα μας πρέπει να έχει προτεραιότητες. Και η δική μας προτεραιότητα είναι το κοινωνικό κράτος για όλους τους πολίτες.

Αν η Αριστερά συνεχίσει να υποτάσσεται στην ξέφρενη πορεία της στρατιωτικοποίησης της Ευρώπης, σύντομα θα δούμε μπροστά μας το τέλος της εποχής της ειρήνης, της σταθερότητας και της ασφάλειας. Άλλωστε, γνωρίζουμε ότι η απειλή του πολέμου γίνεται και το εργαλείο της καθυπόταξης των κοινωνικών διεκδικήσεων.

4^{ον}. Στέγη για όλους και όλες.

Το μοντέλο της ξέφρενης τουριστικής ανάπτυξης διαλύει την κοινωνική συνοχή. Γι' αυτό ζητάμε την απαγόρευση της Golden Visa, τη θέσπιση φραγμών στο Airbnb, την υλοποίηση προγραμμάτων προκειμένου να ανοίξουν τα κλειστά σπίτια με ενεργειακή αναβάθμιση και ένα πρόγραμμα επιδότησης των νέων ανθρώπων για να αποκτήσουν δικαίωμα σε αξιοπρεπή στέγη.

5^{ον}. Δίκαιη κλιματική μετάβαση.

Η κλιματική κρίση μας απειλεί. Το ζήσαμε στον Έβρο και στη Θεσσαλία. Αν συνεχίσουμε έτσι, η χώρα μας θα καταστραφεί. Όχι μόνο το φυσικό περιβάλλον. Αλλά και η ποιότητα ζωής και το μέλλον των ανθρώπων της.

Χρειαζόμαστε ριζική αλλαγή πορείας. Με κεντρικό δημοκρατικό σχέδιο για την ανάπτυξη και τη χωροθέτηση των ΑΠΕ, προτεραιότητα στην εξοικονόμηση ενέργειας, επένδυση σε ενεργειακές κοινότητες, αλλαγή προσανατολισμού της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Με στόχο την πλήρη απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα. Το κόστος της μετάβασης πρέπει να το πληρώσουν όσοι πλούτισαν και πλουτίζουν από την καταστροφή του περιβάλλοντος. Για το δικαίωμα όλων στη ζωή, στην ασφάλεια και στην φτηνή και καθαρή ενέργεια.

6^{ον}. Χωρισμός κράτους-εκκλησίας.

Φέτος συμπληρώνουμε 50 χρόνια της Τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας. Είναι η ώρα για μια μεγάλη προοδευτική μεταρρύθμιση. Να γίνει η χώρα μας μια κοσμική δημοκρατία σε όλα τα επίπεδα. Με σεβασμό στην ανεξιθρησκεία και με σαφή διαχωρισμό μεταξύ κράτους και εκκλησίας. Πρόκειται για ένα υπερώριμο βήμα και εμείς έχουμε την πολιτική βούληση να το υλοποιήσουμε.

Συγκάλυψη τέλος.

Πρέπει να μπει τέλος στην ατιμωρησία του πολιτικού συστήματος και την πολιτική της συγκάλυψης. Η τραγωδία των Τεμπών και η διαχείρισή της, αυτή η χυδαία προσπάθεια συγκάλυψης της κυβέρνησης, πρέπει να οδηγήσει τη χώρα σε μια νέα και προσδιορισμένη προσπάθεια αποκατάστασης της εμπιστοσύνης των πολιτών στη Δημοκρατία μας. Με ανυποχώρητο αγώνα για να χυθεί άπλετο φως για τα Τέμπη, τις υποκλοπές, την Πύλο, την αστυνομική αυθαιρεσία, τις παραβιάσεις του κράτους δικαίου. Τίποτα δεν τελείωσε. Η κραυγή των Τεμπών θα γίνει πράξη δικαιοσύνης.

Πολιτικό πλαίσιο για την μάχη των Ευρωεκλογών

Εκτός από καθοριστικές για τις πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες σε εθνικό επίπεδο, οι Ευρωεκλογές του 2024 είναι ένας **σταθμός** για την Ευρώπη και τον κόσμο. Οι συσχετισμοί που θα διαμορφωθούν από αυτές, θα καθορίσουν τις απαντήσεις που θα δοθούν -ή δεν θα δοθούν- στις **αλληπάλληλες κρίσεις** που επηρεάζουν την καθημερινότητα όλων μας, όπου κι αν ζούμε.

Η Νέα Αριστερά τάσσεται σταθερά υπέρ της ευρωπαϊκής ενοποίησης και της ενεργού συμμετοχής της Ελλάδας σ' αυτήν. Η ενότητα της Ευρώπης είναι προϋπόθεση για την επιτυχή αντιμετώπιση εθνικών και διεθνών προκλήσεων. Υπερασπιζόμαστε και επιδιώκουμε να αναπτύξουμε τις κατακτήσεις των λαών μας στο πλαίσιο της ΕΕ. Ταυτόχρονα όμως διαπιστώνουμε πως τις τελευταίες δεκαετίες η ΕΕ βρίσκεται όλο και περισσότερο σε λάθος δρόμο. Το βιώσαμε έντονα στον τρόπο που αντιμετωπίστηκε η χώρα μας την περίοδο της κρίσης. Το ζούμε καθημερινά στην κυριαρχία νεοφιλελεύθερων πολιτικών στη δράση της, στη συνεχή άνοδο της επιρροής της Ακροδεξιάς, ενώ με τον πόλεμο της Ουκρανίας, η ΕΕ στρατιωτικοποιείται και μετατρέπεται σε ένα υποτελές γεωπολιτικό εργαλείο του νέου Ψυχρού Πολέμου. Οι ήδη ανεπαρκείς πόροι στρέφονται προς γεωπολιτικούς στόχους, ενώ αποδυναμώνονται οι πολιτικές για την επίτευξη μιας δίκαιης κλιματικής μετάβασης.

Η Νέα Αριστερά αγωνίζεται για μια ριζική στροφή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ενάντια στην Ακροδεξιά και τις ακροδεξιές, ρατσιστικές, εθνικιστικές και αντιευρωπαϊκές πολιτικές και τη νομιμοποίησή τους. Ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό και τις κυρίαρχες πολιτικές που οξύνουν τις ανισότητες και την ανασφάλεια και οδηγούν στην ενίσχυση της Ακροδεξιάς. Για μια ισχυρή, δημοκρατική, αλληλέγγυα και συμπεριληπτική Ευρώπη, αυτόνομη, φιλειρηνική και ανοικτή στον κόσμο.

Στόχος της Νέας Αριστεράς είναι η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης, απέναντι στις τάσεις εθνικής αναδίπλωσης που προωθεί η Ακροδεξιά. Η πολιτική ενοποίηση αυτή, που αλλάζει και διευρύνει το πεδίο της κοινωνικής σύγκρουσης, έχει για εμάς ως όρο τον πλήρη εκδημοκρατισμό των θεσμών της ΕΕ, την αλλαγή του τρόπου λήψης των αποφάσεων και την αλλαγή των ευρωπαϊκών Συνθηκών.

Οι τρεις μεγάλες προκλήσεις για την Ευρώπη

Αν υπάρχει κάτι που ανέδειξε η πολυ-κρίση που ζούμε τα τελευταία χρόνια, ο πόλεμος, η πανδημία, η ενεργειακή κρίση, είναι ότι ο κόσμος μας είναι πιο μικρός από ποτέ και ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη για ευρωπαϊκές πολιτικές σε μία εντελώς διαφορετική από την σημερινή κατεύθυνση. Σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν όσοι ονειρεύονται τείχη και διασπείρουν φόβο και μίσος, η αλληλεγγύη και η συλλογικότητα είναι τελικά μονόδρομος, αφού «κανείς δεν είναι ασφαλής, αν δεν είναι όλοι ασφαλείς».

1. Όποιος επιθυμεί την ειρήνη, οφείλει να εργαστεί για την ειρήνη

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος αυτή τη στιγμή για όλο τον κόσμο, και ειδικά για τους λαούς της Ευρώπης, είναι αυτός μιας γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης. Τη στιγμή που ο Ουκρανικός λαός πληρώνει εδώ και δύο χρόνια το βαρύτατο τίμημα της ρωσικής εισβολής, ο κίνδυνος ενός πυρηνικού πολέμου δεν μπορεί να αποκλειστεί, ενώ η εγκληματική εθελουφλία, οι καθυστερήσεις και η, έστω και έμμεσα, στήριξη του Ισραήλ από τις ηγεσίες της ΕΕ μπροστά στην επαπειλούμενη γενοκτονία στη Γάζα αποτελεί ντροπή για την ανθρωπότητα.

Και όμως, μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η μόνη απάντηση από τις κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ εξαντλείται στην πλήρη ταύτιση με τις επιδιώξεις των ΗΠΑ και της πολεμικής βιομηχανίας, στον εξοπλισμό της Ουκρανίας, αντί της προώθησης της διπλωματίας και της αναζήτησης ειρηνευτικής διεξόδου στη βάση του διεθνούς δικαίου. Οι ευρωπαϊκές ηγεσίες, με τη συνηγορία των ΜΜΕ και των διανοουμένων του κράτους, καλλιεργούν συστηματικά τον φόβο και επιχειρούν να εμπεδώσουν ως μονόδρομο τον πόλεμο, επιδιδόμενες σε ένα κυνήγι των εξοπλισμών και σε μια χωρίς προηγούμενο μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου στρατιωτικοποίηση της Ευρώπης.

Για τη Νέα Αριστερά, αλλά και για κάθε αριστερό, δημοκρατικό, προοδευτικό πολίτη στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, η ειρήνη είναι η θεμελιώδης αξία, η κυριότερη επιδίωξη στη βάση της οποίας ιδρύθηκαν, την επαύριο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Και, κυρίως, η ειρήνη είναι η προϋπόθεση για κάθε άλλη προοδευτική πολιτική στην Ευρώπη. **Γι' αυτό και θα αναλάβουμε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες και σε**

εθνικό και σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο για την ανάπτυξη ενός μαζικού κινήματος ειρήνης.

2. Αγώνας για την Δημοκρατία – Μέτωπο κατά της άκρας δεξιάς

Αλλά και μέσα στην καρδιά της Ευρώπης βρίσκεται σε εξέλιξη μια μεγάλη, υπαρξιακού χαρακτήρα μάχη, με έγκυρες διεθνείς αναλύσεις να προβλέπουν το ενδεχόμενο μιας «απότομης δεξιάς στροφής» στις επικείμενες Ευρωεκλογές.

Η δεξιά στροφή αποτυπώνεται ήδη, όχι μόνο στην εκλογική δύναμη των «καθαρόαιμων» ακροδεξιών κομμάτων, αλλά και στην όλο και μεγαλύτερη ταύτιση δυνάμεων της παραδοσιακής Δεξιάς με την ακροδεξιά και στην υιοθέτηση πλευρών της συντηρητικής ατζέντας και ρητορικής από πολιτικούς και μορφώματα που προέρχονται από τον χώρο της Αριστεράς.

Σε επίπεδο πολιτικών της ΕΕ χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το **νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου** που αποτελεί ένα ακόμα βήμα προς τα πίσω σε ότι αφορά τα δικαιώματα στην Ευρώπη. Δεν είναι τυχαίο ότι στη διαπραγμάτευση του Συμφώνου πρωτοστάτησε η κυβέρνηση της ΝΔ. Τόσο ο λόγος της, με την ταύτιση των προσφύγων και μεταναστών με «εισβολείς», όσο κυρίως και οι πράξεις της και η πολιτική που εφαρμόζει, με τις παράνομες επαναπροωθήσεις, που συχνά καταλήγουν σε εκατόμβες νεκρών προσφύγων και μεταναστών, όπως έγινε πρόσφατα με το τραγικό ναυάγιο της Πύλου, είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αντιμεταναστευτικής ατζέντας.

Βέβαια, απέναντι στον κίνδυνο της περαιτέρω αυταρχικής στροφής της Ευρώπης και της ακόμα μεγαλύτερης ανόδου της ακροδεξιάς, οι δημοκρατικοί πολίτες σε πολλές χώρες της Ευρώπης κινητοποιούνται μαζικά, ενώ οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και ανεξάρτητα ΜΜΕ αντιστέκονται στη διολίσθηση προς τον αυταρχισμό, αναδεικνύουν τους κινδύνους και δίνουν αξιοσημείωτες μάχες στο θεσμικό και στο κοινωνικό πεδίο. Σκοπός μας, ως Νέας Αριστεράς, είναι να σταθούμε δίπλα και να ενισχύσουμε αυτές τις αντιστάσεις και κυρίως να τους δώσουμε διέξοδο, καθιστώντας ορατή μια βιώσιμη, πειστική εναλλακτική στο πεδίο της Αριστεράς.

Άλλωστε, με δεδομένο ότι η άνοδος της Ακροδεξιάς οφείλεται και στο γεγονός ότι παρουσιάζεται ως αντισυστημική επιλογή απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό, εκφράζοντας όλη τη δυσαρέσκεια, την οργή και το θυμό των λαϊκών στρωμάτων, είναι σημαντικό να

πείσουμε ότι η Αριστερά νοιάζεται για το διπλανό της και φτιάχνει συλλογικότητες. Πρόκειται για το ακριβώς αντίθετο κοινωνικό πρόγραμμα από αυτό που προωθεί η Ακροδεξιά.

Όλες οι εκδοχές της Αριστεράς στην Ελλάδα και στην Ευρώπη έχουν σήμερα το ιστορικό καθήκον να μην υποτιμήσουν την καταγραφόμενη δεξιά και ακροδεξιά μετατόπιση. Και κυρίως να αποφύγουν δύο ιστορικά καταστροφικά λάθη: να μην προσαρμοστούν σε αυτή την τάση στο όνομα ενός ανιστόρητου «ρεαλισμού» ή άλλων πρόσκαιρων σκοπιμοτήτων, αλλά και να μην καταφύγουν σε επιλογές μια αυτοπροσδιοριζόμενης «πρωτοπορίας». Η Νέα Αριστερά, με επίγνωση και αυτοπεποίθηση και με επεξεργασμένες θέσεις, είναι αποφασισμένη να αποφύγει κα τα δύο αυτά λάθη.

3. Αλλάξτε το σύστημα, όχι το κλίμα

Τα προηγούμενα χρόνια γίναμε μάρτυρες σε όλη την Ευρώπη των συνεπειών της κλιματικής κρίσης, η οποία πλέον έχει αρχίσει να παράγει απτά αποτελέσματα: οι φυσικές καταστροφές γίνονται όλο και συχνότερες και οι συνέπειές τους όλο και βαρύτερες για το φυσικό περιβάλλον αλλά και για τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Ειδικά στη χώρα μας, που απουσιάζει η επένδυση στη βιωσιμότητα και την ανθεκτικότητα των υποδομών και γενικά του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, οι κίνδυνοι είναι πολύ μεγαλύτεροι. Χαρακτηριστικά και τραγικά παραδείγματα των τελευταίων λίγων χρόνων η Βόρεια Εύβοια, η Ρόδος και ο Έβρος, με τις καταστροφικές πυρκαγιές, αλλά κυρίως οι πλημμύρες στη Θεσσαλία. Και όμως, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απέτυχε τόσο στην πρόληψη όσο και στην αποκατάσταση.

Η κυρίαρχη αντίληψη στην ΕΕ για την πράσινη μετάβαση είναι ήδη προφανές ότι είναι αδιέξοδη: όχι μόνο παράγει νέες ανισότητες και κοινωνικές αδικίες, αλλά ταυτόχρονα είναι και περιβαλλοντικά αναποτελεσματική. Το κόστος της διπλής -πράσινης και ψηφιακής- μετάβασης είναι τέτοιο που καμία χώρα δεν μπορεί να αναλάβει μόνη της. Ενώ την ίδια στιγμή, όσο κυριαρχεί η λογική και οι όροι οικονομίας της αγοράς, όλο και λιγότεροι θα ευνοούνται και θα κερδοσκοπούν, ενώ θα παράγονται μαζικά νέες γενιές «χαμένων» της μετάβασης.

Η απάντηση από την πλευρά της Αριστεράς δεν μπορεί να είναι μόνο η άμβλυση των αρνητικών συνεπειών, πάντα όμως εντός του κυρίαρχου υποδείγματος. Η στήριξη των

περιοχών ή των κοινωνικών ομάδων που κυρίως επωμίζονται το κόστος της μετάβασης είναι αναγκαία, αλλά δεν αρκεί. Η ίδια η λογική που αντιπαραθέτει την αξιοπρεπή διαβίωση των λαϊκών τάξεων προς την αναγκαία κλιματική προσαρμογή είναι λανθασμένη και αδιέξοδη. Το είδαμε πρόσφατα στις κινητοποιήσεις των αγροτών που κατέκλυσαν τους δρόμους της Ευρώπης, αλλά και της Ελλάδας. Ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός αντιμετωπίζει και τα ζητήματα της πράσινης μετάβασης ως άλλη μία ευκαιρία αντίστροφης αναδιανομής και όξυνσης των ανισοτήτων. Η απάντηση βρίσκεται στο σύνθημα των κινητοποιήσεων της νέας γενιάς: Αλλάξτε το σύστημα, όχι το κλίμα.

Είναι αναγκαίο ένα σχέδιο συνολικού κοινωνικού και οικολογικού μετασχηματισμού, που θα αντιμετωπίζει ταυτόχρονα και ως ισότιμα το κοινωνικό και το περιβαλλοντικό ζήτημα, που θα φέρνει στο προσκήνιο τα κοινά αγαθά, θα προτάσσει μορφές κοινωνικής ιδιοκτησίας, θα προωθεί την ισότητα και την αλληλεγγύη και θα έχει ως στόχο την εξάλειψη της εκμετάλλευσης τόσο της ανθρώπινης εργασίας όσο και των φυσικών πόρων και την υπέρβαση του κυρίαρχου καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής και κατανάλωσης. Κοινωνική και κλιματική δικαιοσύνη προϋποθέτουν η μία την άλλη.

Υπάρχει και άλλος δρόμος – Με ισχυρή Αριστερά στην Ελλάδα και στην Ευρώπη μπορούμε να νικάμε

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο πολλαπλών κρίσεων, τα τελευταία χρόνια διαφάνηκε ταυτόχρονα και η δυνατότητα μιας διαφορετικής πορείας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, που την προηγούμενη δεκαετία «τιμώρησε» την Ελλάδα και τις άλλες χώρες του Νότου με τα προγράμματα ακραίας λιτότητας, αναγκάστηκε να προσεγγίσει τις πρόσφατες κρίσεις των τελευταίων χρόνων, ειδικά αυτή της πανδημίας, με εργαλεία διαφορετικά από αυτά που ορίζει η νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία. Τα βήματα που έγιναν, αν και όχι αρκετά, ήταν ωστόσο σημαντικά και ανέδειξαν τις αδυναμίες του νεοφιλελεύθερου δόγματος.

Και σίγουρα, τα θετικά βήματα αυτά βήματα δεν ήρθαν από μόνα τους. Ήταν αποτέλεσμα συστηματικής προσπάθειας και αγώνων, μέσα και έξω από το Ευρωκοινοβούλιο, με την Αριστερά να πρωταγωνιστεί σε αυτούς. Κορυφαίες πολιτικές μάχες δόθηκαν και κερδήθηκαν σε συνεργασία με τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, τα κοινωνικά κινήματα, την

επιστημονική κοινότητα, τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τα ανεξάρτητα και ερευνητικά ΜΜΕ.

Πώς μπορούμε να νικάμε #1 – Το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας

Το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, που στήριξε τις ευρωπαϊκές οικονομίες και κοινωνίες σε μια πρωτοφανή δύσκολη συγκυρία με πάνω από 700 δισεκατομμύρια ευρώ, είναι ένα από τα παραδείγματα του πώς μπορούμε να ανοίγουμε ρήγματα στο νεοφιλελεύθερο δόγμα εντός της ΕΕ. Το γεγονός βέβαια ότι το ελληνικό σκέλος αυτού του σημαντικού χρηματοδοτικού εργαλείου διαπραγματεύτηκε, σχεδίασε και υλοποιεί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είχε ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση ή και απένταξη κρίσιμων έργων, όπως τα αντιπλημμυρικά, την αδιαφανή και αναποτελεσματική διαχείριση των διαθέσιμων πόρων, προς όφελος κυρίως λίγων μεγάλων οικονομικών συμφερόντων και μακριά από την εξυπηρέτηση των πιεστικών κοινωνικών αναγκών, σε αντίθεση με όσα επέλεξαν να προτάξουν άλλες αριστερές και προοδευτικές κυβερνήσεις στον Ευρωπαϊκό Νότο (Ισπανία, Πορτογαλία). Όμως αυτό δεν μειώνει την αξία του βήματος που έγινε προς ένα νέο δημοσιονομικό υπόδειγμα.

Πώς μπορούμε να νικάμε #2 – Ο Νόμος για την Αποκατάσταση της Φύσης (NatureRestorationLaw)

Ένα δεύτερο παράδειγμα αποτελεσματικής παρέμβασης των προοδευτικών πολιτικών δυνάμεων στο Ευρωκοινοβούλιο, με καθοριστικό εδώ το ρόλο του περιβαλλοντικού κινήματος, είναι ο Νόμος για την Αποκατάσταση της Φύσης, ένα σημαντικό εργαλείο όχι μόνο προστασίας, αλλά και αποκατάστασης των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας, η υπερψήφιση του οποίου από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο -με το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και τους Έλληνες ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να το καταψηφίζουν- αποτέλεσε μια σπουδαία νίκη.

Πώς μπορούμε να νικάμε #3 – Η Οδηγία για τους/τις Εργαζόμενους/ες σε Πλατφόρμες

Ένα τρίτο παράδειγμα, κρίσιμο για τον κόσμο της εργασίας, και κυρίως τους επισφαλώς εργαζόμενους και εργαζόμενες, είναι η σημαντικότερη προσπάθεια που έγινε, με πρωτοβουλία της Αριστεράς και άλλων προοδευτικών δυνάμεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να υιοθετηθεί μια Οδηγία για τα Δικαιώματα των Εργαζομένων σε

Πλατφόρμες. Μια τέτοια Οδηγία πρόκειται να θέσει ένα ελάχιστο πλαίσιο προστασίας και ορθής νομικής μεταχείρισης των εργαζομένων σε πλατφόρμες, που σήμερα χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό εργασιακής επισφάλειας.

Την υιοθέτηση αυτής της σπουδαίας Οδηγίας επιχείρησε να μπλοκάρει μια μικρή ομάδα εθνικών κυβερνήσεων, στην οποία πρωτοστάτησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αναγκαζόμενη τελικά να υποχωρήσει κυριολεκτικά το τελευταίο λεπτό, μετά από την πίεση που δέχτηκε και στο εσωτερικό, στην οποία καταλυτικό ρόλο έπαιξαν οι παρεμβάσεις και της Νέας Αριστεράς που ανέδειξε το θέμα.

Πώς μπορούμε να νικάμε #4 – Το Ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου για το Κράτος Δικαίου στην Ελλάδα

Εξάλλου, η ελληνική κοινωνία αντιλήφθηκε από πρώτο χέρι τη σημασία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της ύπαρξης μιας ισχυρής Αριστεράς, που θα παρεμβαίνει αποφασιστικά στις διεργασίες, και με την ευκαιρία του σκανδάλου των υποκλοπών και της προσπάθειας συγκάλυψης του εγκλήματος των Τεμπών. Τόσο οι συγκεκριμένες υποθέσεις όσο και μια σειρά από σοβαρότατες απειλές για το κράτος δικαίου, τα δικαιώματα και την ανεξαρτησία των ΜΜΕ στην Ελλάδα και η ακραία συντηρητική και αυταρχική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, θα είχαν μείνει στο σκοτάδι, χωρίς τις συστηματικές και εκκωφαντικές παρεμβάσεις των επιτροπών PEGA και LIBE, καθώς και της Ολομέλειας του Ευρωκοινοβουλίου, η οποία - με πρωταγωνιστικό ρόλο των δυνάμεων της Αριστεράς, σε συνεργασία και με άλλες προοδευτικές και φιλελεύθερες δυνάμεις- υιοθέτησε πρόσφατα ένα ψήφισμα-σταθμό για την κατάσταση του κράτους δικαίου στην Ελλάδα.

Η Ευρώπη στο διεθνές πλαίσιο και η Ελλάδα μέσα σε αυτή

Οι μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι ευρωπαϊκές κοινωνίες δείχνουν ταυτόχρονα και τους αναγκαίους μετασχηματισμούς. Είναι πια προφανές ότι μόνο μια Ευρώπη δημοκρατική και αλληλέγγυα, μια Ευρώπη που θα επανοικοδομηθεί πάνω στις αρχές της ειρήνης, των δικαιωμάτων, της κοινωνικής και κλιματικής δικαιοσύνης μπορεί να είναι μακροπρόθεσμα βιώσιμη και να λειτουργήσει θετικά και προωθητικά για τις ζωές των λαών της.

Σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να επαναπροσδιορίσει τη θέση της μέσα στον κόσμο:

- **Αναπτύσσοντας τη στρατηγική αυτονομία της έναντι του NATO και των ΗΠΑ και αναλαμβάνοντας έναν ενεργό διεθνή ρόλο, ως παράγοντας ειρήνης και σταθερότητας, σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο.** Η στρατηγική αυτονομία της ΕΕ οφείλει να εντάσσεται στο πλαίσιο δημοκρατικών θεσμών και να υπηρετεί τους στόχους της αποτροπής και της ασφάλειας, προκειμένου μία κοινή αμυντική πολιτική της ΕΕ να μην οδηγή στη στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών και σε «οικονομία πολέμου». Η στρατηγική αυτονομία της ΕΕ πρέπει επιπλέον να γειωθεί με την καθημερινότητα των Ευρωπαίων πολιτών και την παραγωγή της ευρωπαϊκής ταυτότητας. Να συνδεθεί με τα δικαιώματα στην υγεία, στο περιβάλλον, στις μετακινήσεις, στην ενέργεια, στο νερό, στην πολιτισμική έκφραση και να μην περιοριστεί στο στρατιωτικό επίπεδο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα εξάρτησης στην υγεία είδαμε στην πανδημία, όπου η Ευρώπη παρήγαγε την τεχνολογία, αλλά οι πολυεθνικές (κυρίως των ΗΠΑ) επέβαλαν τους όρους παραγωγής και διάθεσης των εμβολίων. Η στρατηγική αυτονομία πρέπει επίσης να συνδεθεί με την πολιτιστική αυτονομία της ΕΕ, ως θεμέλιο της νέας, πλουραλιστικής, δημοκρατικής, αλληλέγγυας Ευρώπης. Για παράδειγμα, σε περιπτώσεις όπως οι διαπραγματεύσεις για το κλίμα, οι ρυθμίσεις για την Τεχνητή Νοημοσύνη κ.ά., η Ευρώπη, παρά τους αρνητικούς συμβιβασμούς, δίνει τον τόνο. Προϋπόθεση, τέλος, στρατηγικής αυτονομίας είναι η εκπόνηση ενιαίας Ευρωπαϊκής Βιομηχανικής Πολιτικής, περιλαμβανόμενης της Ψηφιακής και Πράσινης Μετάβασης και των δικτύων ενέργειας, δεδομένων και μεταφορών, αλλά και η πολιτική επαναθεμελίωση της ΕΕ με την εμβάθυνση και επέκταση της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης.

- **Καλλιεργώντας σχέσεις αλληλεγγύης και συνανάπτυξης με δίκαιους όρους με τον Παγκόσμιο Νότο.**

- **Αναδιατυπώνοντας τη στρατηγική της για την μετα-Brexit περίοδο και διαμορφώνοντας ένα όραμα για την επόμενη μέρα μετά το τέλος του πολέμου στην Ουκρανία,** ώστε να κατατείνει στη δημιουργία θεσμών και μηχανισμών ευρωπαϊκής συνεργασίας και συλλογικής ασφάλειας που θα ενσωματώνουν όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο.

Την ίδια στιγμή, μέσα σε ένα περίπλοκο και ασταθές διεθνές περιβάλλον, η ΕΕ καλείται να επαναβεβαιώσει την εσωτερική της συνοχή:

- Με μια νέα στρατηγική που θα δώσει εκ νέου δυναμική στο εγχείρημα της περαιτέρω ενοποίησης της ΕΕ και θα παράγει πραγματική και βιώσιμη οικονομική, κοινωνική και

πολιτική σύγκλιση. Με δεδομένη τη θεσμική, πολιτική και οικονομική αρχιτεκτονική που έχει διαμορφωθεί σήμερα και η οποία υπακούει σε συγκεκριμένες -νεοφιλελεύθερες στην ουσία τους- στοχεύσεις, η Αριστερά στην Ευρώπη οφείλει σήμερα να επιδιώξει την επί της ουσίας επανίδρυση της ΕΕ, σε νέες βάσεις και με νέους κανόνες.

- Με μεγαλύτερη πολιτική ομογενοποίηση, ώστε η λήψη κρίσιμων αποφάσεων να μην υπακούει σε συγκυριακές πλειοψηφίες και σκοπιμότητες, αλλά και με ριζικό αναπροσανατολισμό των πολιτικών προτεραιοτήτων της ΕΕ. Τα παραπάνω είναι προϋποθέσεις πριν καταστεί εφικτή η κατάργηση του κανόνα της ομοφωνίας στα κορυφαία σημασία ζητήματα, όπως ιδίως τα θέματα που εμπíπτουν στον Πυλώνα Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, τη στιγμή που η εσωτερική συνοχή και η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών-μελών της Ένωσης υστερεί σημαντικά.

- Με ένα νέο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Συμβόλαιο για τον 21^ο αιώνα, που θα βασίζεται στην αλληλεγγύη και θα περιλαμβάνει τα νέα κοινωνικά δικαιώματα στην περίθαλψη, στη σύνταξη, στη γνώση, στην ενέργεια, στη στέγη, στην έκφραση, στον ελεύθερο χρόνο, στις μετακινήσεις, στο νερό, στο περιβάλλον, στους δημόσιους χώρους κ.ο.κ.

Ταυτόχρονα, βέβαια, η ΕΕ δεν πρέπει να σταματήσει να διερευνά τις προοπτικές διεύρυνσής της και, γενικότερα, να ενισχύει τις συνεργασίες της στην ευρύτερη περιοχή. Ασφαλώς, η διεύρυνση αυτή οφείλει να μην υπακούει σε συγκυριακές γεωπολιτικές ή άλλες επιδιώξεις και να προχωρά στη βάση ενιαίων κριτηρίων για όλες τις υποψήφιες χώρες. Η διεύρυνση προς την Ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια δεν πρέπει να αποτελεί ψυχροπολεμικό εργαλείο, αλλά να ενισχύει την ειρήνη στην Ευρώπη και τη δημοκρατία και τη συνοχή της Ένωσης. Οι υποψήφιες χώρες θα πρέπει να πληρούν τα κριτήρια της δημοκρατίας και της καλής γειτονίας, καθώς και να στηρίζουν την ευρωπαϊκή αυτονομία. Με την έννοια αυτή, θεωρούμε ότι:

- πρέπει να υπάρξει μια αποφασιστική πρόοδος στην ένταξη των Δυτικών Βαλκανίων, με την παροχή και όλης της αναγκαίας στήριξης στις υποψήφιες χώρες, ενώ
- η ένταξη της Ουκρανίας στην ΕΕ οφείλει να προχωρήσει μόνο με πλήρη σεβασμό των σχετικών κριτηρίων και διαδικασιών, χωρίς άλλες fast-track διαδικασίες.

Επίσης, η ΕΕ οφείλει να επιδιώξει την ανανέωση και εμπάθυνση των ευρω-τουρκικών σχέσεων, σημαντικό τμήμα των οποίων είναι και το Κυπριακό ζήτημα. Η Νέα Αριστερά στηρίζει τον αγώνα για επίλυση του κυπριακού ζητήματος στη βάση των αποφάσεων του

Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, με τη δημιουργία διζωνικής-δικοινοτικής ομοσπονδίας, με κατάργηση των εγγυήσεων και αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων.

Οι στόχοι μας και οι βασικές προτεραιότητες της πολιτικής μας

Προϋπόθεση για την Ευρώπη που θέλουμε και για να πρωταγωνιστήσει η Ελλάδα σε έναν ριζικό αναπροσανατολισμό της είναι φυσικά η πολιτική αλλαγή. Αλλαγή των συσχετισμών σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με ισχυρή Αριστερά.

Η Νέα Αριστερά μέσα από την ευρύτερη οικογένεια Ευρωπαϊκής Αριστεράς, μέσα και έξω από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα επιδιώξει να παίξει ενεργό ρόλο στην ενότητα των όλων των κομμάτων και οργανώσεων της Αριστεράς, στη συνεργασία με άλλες προοδευτικές δυνάμεις στη βάση κοινών αξιών και στόχων, αλλά και στην αναβάθμιση της παρουσίας των κοινωνικών κινημάτων στο ευρωπαϊκό προσκήνιο και στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Οι στόχοι μας κινούνται γύρω από πέντε κεντρικούς άξονες, καθένας από τους οποίους αναλύεται σε επιμέρους διεκδικήσεις που δεσμευόμαστε να προωθήσουμε στο Ευρωκοινοβούλιο.

Άξονας 1ος – Μια Ευρώπη βιώσιμης παραγωγής, μια Ευρώπη καινοτομίας και γνώσης στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών, μια Ευρώπη πολιτισμού

Στόχος μας είναι ο αναπροσανατολισμός της ευρωπαϊκής πολιτικής στους μεγάλους τομείς της παραγωγής, η αλλαγή της κυρίαρχης αντίληψης για την εκπαίδευση και την έρευνα και ένας ριζικά διαφορετικός ψηφιακός μετασχηματισμός. Θέλουμε η παραγωγή να είναι κοινωνικά και περιβαλλοντικά βιώσιμη και η γνώση και η καινοτομία στην Ευρώπη να τεθούν στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών. Στο πλαίσιο αυτό, θα αγωνιστούμε για:

- Στήριξη της δημόσιας εκπαίδευσης και έρευνας και αναπροσανατολισμό των προτεραιοτήτων τους.
- Μέτρα για την αποτελεσματική πρόσβαση σε κρίσιμα επιστημονικά/τεχνολογικά προϊόντα, όπως λ.χ. εμβόλια και φάρμακα, χωρίς τους αποκλεισμούς που δημιουργούν τα δικαιώματα πνευματικής/ βιομηχανικής ιδιοκτησίας («πατέντες»).

- Περιορισμό και αντιμετώπιση των συνεπειών της μονοπωλιακής θέσης των μεγάλων επιχειρήσεων τεχνολογίας (Google, Facebook, Amazon κ.λπ.) που καθορίζουν την κατεύθυνση της τεχνολογικής προόδου. Βασικός πυλώνας της ψηφιακής πολιτικής πρέπει να είναι η (ευρωπαϊκή/εθνική) κυριαρχία επί των δεδομένων, με κριτήριο το κοινωνικό όφελος.
- Προώθηση των ανοιχτών τεχνολογιών ως καταλύτη για την πραγματική, κοινωνικά προσανατολισμένη και οικολογική καινοτομία.
- Θέσπιση ευρωπαϊκών κανόνων για τις νέες τεχνολογίες, και ιδίως την τεχνητή νοημοσύνη, που θα προστατεύουν τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες και τις θέσεις εργασίας και θα προωθούν την ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.
- Αυτόνομη ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική με κεντρική διαχείριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και χρηματοδότηση μέσα από την έκδοση ευρωπαϊκών ομολόγων ώστε να κατανεμηθούν τα οικονομικά οφέλη από μεγάλοι δημόσιες επενδύσεις με δίκαιο τρόπο και να δοθεί προτεραιότητα σε παρεμβάσεις κοινής ωφέλειας.
- Αναθεώρηση της Αγροτικής Πολιτικής της ΕΕ. Η αρνητική εμπειρία του πρώτου έτους εφαρμογής της ΚΑΠ επιβεβαιώνει τον προβληματικό σχεδιασμό της, τις ελλείψεις αξιόπιστων μελετών επιπτώσεων και τα αργά αντανάκλαστα της Ένωσης στις κρίσεις της πανδημίας και της εισβολής στην Ουκρανία. Η αναθεώρηση είναι αναγκαία και, για να είναι επιτυχής, απαιτεί σοβαρές μελέτες επιπτώσεων και μέτρα αντιμετώπισης των πιθανών συνεπειών, όπως αναδείχθηκε στις πρόσφατες μαζικές κινητοποιήσεις των Ευρωπαίων αγροτών. Η Νέα Αριστερά υπογραμμίζει τον αναπόσπαστο σύνδεσμο των δράσεων για το κλίμα και το περιβάλλον με αυτές για την διασφάλιση ενός ανθεκτικού και βιώσιμου αγροδιατροφικού τομέα που θα υπηρετούν μία στρατηγική επισιτιστικής αυτονομίας και ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αναθεώρηση της ΚΑΠ προϋποθέτει την αύξηση του προϋπολογισμού της, αναδιάρθρωση των προτεραιοτήτων, ευελιξία και μείωση της γραφειοκρατίας, επιπλέον εργαλεία πολιτικής για την αποτελεσματική εφαρμογή της και δίκαιη κατανομή των πόρων, για να μην ακυρωθεί η πράσινη μετάβαση και για να διασφαλιστεί η γεωργική παραγωγή, η βιωσιμότητα του γεωργικού εισοδήματος και η ανθεκτικότητα των αγροτικών περιοχών. Για την χώρα μας η αναθεώρηση της ΚΑΠ συνεπάγεται και την αναθεώρηση του Στρατηγικού μας Σχεδίου με προτεραιότητα την δίκαιη κατανομή των πόρων, την μέριμνα για τις μικρές και μεσαίες εκμεταλλεύσεις, την ενίσχυση της συλλογικής οργάνωσης των παραγωγών και την δημογραφική ανανέωση. Η Νέα Αριστερά θέτει ως στρατηγική προτεραιότητα του Σχεδίου για την ΚΑΠ την επισιτιστική

αυτονομία της χώρας μέσα από έναν ανασχεδιασμό της πολιτικής που θα ενισχύει την επισιτιστική της ασφάλεια και θα τοποθετεί ψηλά στην ατζέντα της πολιτικής της την παραγωγή προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας - ποιότητας, ασφάλειας και ταυτότητας - με δίκαιες τιμές για παραγωγό και καταναλωτή, με σεβασμό στη φύση και το περιβάλλον. Για τον καταναλωτή στόχος πρέπει να είναι η πρόσβαση σε καλό, καθαρό και δίκαιο φαγητό από το στάδιο της παραγωγής μέχρι το τραπέζι μας.

- Την ανάπτυξη ενός πλαισίου στήριξης της ανεξάρτητης δημιουργίας και, παράλληλα, στήριξης των ανθρώπων που παράγουν πολιτιστικό προϊόν, οι οποίοι εργάζονται σε συνθήκες ακραίας επισφάλειας. Στο πλαίσιο αυτό, διεκδικούμε μαζί με τα κινήματα του πολιτισμού στην Ευρώπη, τη δέσμευση του 2% επί του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού για τη χρηματοδότηση δομών καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, εργασιακού καλλιτεχνικού πλαισίου, ίδρυσης και συντήρησης χώρων καλλιτεχνικής δημιουργίας, με κριτήριο την ανάπτυξη τέχνης και πολιτισμού για τους «από κάτω» και τη σύνδεση με κοινωνικά χειραφετητικά κινήματα και δράσεις. Ο πολιτισμός μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην οικοδόμηση μίας συμπεριληπτικής κοινωνίας και να αποτελέσει ένα σημαντικό ανάχωμα στην άνοδο της ακροδεξιάς καθώς αποτελεί πεδίο κοινωνικής ώσμωσης διαφορετικών ταυτοτήτων. Χρειάζεται όμως να δημιουργηθούν οι οικονομικές και κοινωνικές προϋποθέσεις, ώστε η πολιτιστική δημιουργία να μπορεί να παράγεται σε καθεστώς ελευθερίας και όχι εξαρτώμενη από τις οικονομικές ελίτ (χορηγούς, Ιδρύματα κ.λπ.), ενώ η συμμετοχή του πολιτισμού στην εκπαιδευτική διαδικασία, μπορεί να συμβάλλει καθοριστικά στην κοινωνική ειρήνη. Παράλληλα η πολιτιστική κληρονομιά οφείλει να εκπληρώνει τον κοινωνικό και εκπαιδευτικό της ρόλο και να μην αποτελεί πεδίο ακραίας τουριστικής εκμετάλλευσης ή προνομιακό πεδίο ανάπτυξης της ακροδεξιάς ιδεολογίας.

- Διεύρυνση των δικαιωμάτων στον ευρωπαϊκό αθλητισμό και στην Ελλάδα, προσβασιμότητα και ίσες ευκαιρίες, σύνδεση του αθλητισμού με την υγεία, την κλιματική αλλαγή και τη σχέση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον, την ποιότητα ζωής και τον ελεύθερο χρόνο των ανθρώπων.

Άξονας 2^{ος} – Μια κοινωνική Ευρώπη, μια Ευρώπη ισότητας και αλληλεγγύης

Στόχος μας είναι η άμβλυση των ανισοτήτων τόσο μεταξύ των διαφορετικών περιοχών και χωρών της ΕΕ όσο και μέσα σε κάθε χώρα και η κοινωνικά δίκαιη οικονομική ανάπτυξη, που θα παράγει πραγματική και διατηρήσιμη οικονομική και κοινωνική σύγκλιση. Στο πλαίσιο αυτό θα αγωνιστούμε για:

- Ενίσχυση του κοινωνικού πυλώνα της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, με τη θέσπιση Οδηγιών και Κανονισμών για την προς τα πάνω εναρμόνιση των μισθών και την καθιέρωση ενός ελάχιστου κοινού επιπέδου προστασίας των εργασιακών δικαιωμάτων, ιδίως των εργαζόμενων σε ψηφιακές πλατφόρμες και άλλων κατηγοριών επισφαλώς εργαζόμενων, όπως π.χ. οι εργαζόμενοι/ες στον τομέα της φροντίδας, προς αποφυγή του κοινωνικού ντάμπινγκ.

- Αξιοποίηση της Οδηγίας σταθμού για τους επαρκείς κατώτατους μισθούς και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, που μπορεί να αποτελέσει καμπή για μια γενικότερη αναβάθμιση των μισθών και των όρων εργασίας στην ΕΕ. Στόχος μας είναι ο κατώτατος μισθός σε κάθε κράτος μέλος να είναι τουλάχιστον στο 60% του μέσου μισθού, χωρίς φυσικά να αποκλείονται ευνοϊκότερες ρυθμίσεις και συμφωνίες σε κάθε χώρα.

- Απαγόρευση των συμβάσεων εργασίας μηδενικών ωρών, που καθιστούν τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες ομήρους και αποτελούν ακραία εκδοχή επισφαλούς εργασίας.

- Ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της δραστηκής μείωσης του χρόνου εργασίας, χωρίς μείωση μισθών. 50 χρόνια μετά την καθιέρωση του 40ωρου και ενόψει της επέλασης της ψηφιακής μετάβασης, το φαινόμενο των εργαζόμενων φτωχών, των “bullshitjobs” και της επισφάλειας θα ενταθεί αν δεν μειωθεί δραστικά ο χρόνος εργασίας. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση και για την αλλαγή των συσχετισμών για την αύξηση των μισθών, τη βελτίωση των εργασιακών συνθηκών και θα συμβάλει στην αύξηση των εισοδημάτων των νοικοκυριών, στην συμμετοχή στα κοινά, στη συμμετοχή στην ψηφιακή μετάβαση.

- Μόνιμους μηχανισμούς προστασίας των θέσεων εργασίας και των εισοδημάτων, ώστε το κοινωνικό κράτος να είναι σε θέση να αντιμετωπίζει χωρίς πρόσθετο οικονομικό βάρος τις επόμενες κρίσεις, όπως έγινε έστω εν μέρει με το εργαλείο SURE κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

- Εξασφάλιση καθολικού δικαιώματος στη φροντίδα για τους Ευρωπαίους πολίτες, με την ενίσχυση από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία των κοινωνικών επενδύσεων στους τομείς της παιδείας, της υγείας και της κοινωνικής φροντίδας.

- Αντιστροφή της τάσης ιδιωτικοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινών αγαθών και απόσπαση τομέων παραγωγής και δραστηριότητας από το πεδίο της κερδοφορίας του μεγάλου ιδιωτικού κεφαλαίου, προς όφελος της δημόσιας και κοινωνικής ιδιοκτησίας.

- Κατοχύρωση καθολικού δικαιώματος στη στέγαση, στο πλαίσιο ενός Ευρωπαϊκού Συμφώνου για την Κατοικία, που θα ενεργοποιήσει δεσμευτικά θεσμικά, χρηματοδοτικά και δημόσια επενδυτικά εργαλεία, με δύο στόχους: πρώτον, την προώθηση πανευρωπαϊκά της δημόσιας (κράτος, τοπική αυτοδιοίκηση), συνεταιριστικής, κοινωνικής στέγασης, περιβαλλοντικά βιώσιμης και δίκαιης και, δεύτερον, τη ρύθμιση της αγοράς και ενοικίασης ακινήτων και των τουριστικών μισθώσεων. Στο πλαίσιο αυτό διεκδικούμε ευρωπαϊκούς κανόνες για τον περιορισμό της βραχυχρόνιας μίσθωσης (Airbnb), ειδικά σε κορεσμένες περιοχές, και την πλήρη κατάργηση της golden visa για οικιστικά ακίνητα, καθώς και την αύξηση της εθνικής και ευρωπαϊκής χρηματοδότησης για εγχειρήματα δημόσιας, συνεταιριστικής και κοινωνικής κατοικίας, με ιδιαίτερη μέριμνα για ομάδες πληθυσμού με χαρακτηριστικά πολλαπλής ευαλωτότητας (π.χ. κακοποιημένες γυναίκες, λοακι+ άτομα, προσφυγικός πληθυσμός-αιτούντες άσυλο, ψυχικά ασθενείς, τοξικοεξαρτημένα άτομα κ.λπ.). Ειδικά για τη χώρα μας, που είναι αρνητική πρωταθλήτρια, με σχεδόν 3 στα 10 νοικοκυριά να ζουν σε συνθήκες στεγαστικής κρίσης, ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι περίπου 1 στα 10 νοικοκυριά, οι πρωτοβουλίες αυτές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι εξαιρετικά σημαντικές.

Άξονας 3ος – Μια Ευρώπη οικολογική και περιβαλλοντικά βιώσιμη

Στόχος μας είναι ο ριζικός κοινωνικο-οικολογικός μετασχηματισμός της παραγωγής και της κατανάλωσης, που θα προάγει την κοινωνική ισότητα και την περιβαλλοντική δικαιοσύνη, και όχι απλά η διαχείριση των αρνητικών επιπτώσεων και η στήριξη των «χαμένων» που θα γεννήσει η πράσινη μετάβαση. Σε αντίθεση με την κυρίαρχη -αντικοινωνική και αντιπεριβαλλοντική- αντίληψη των ευρωπαϊκών ηγεσιών, θέλουμε να αλλάξει το σύστημα, όχι το κλίμα. Για τον λόγο αυτό, θεωρούμε αναγκαία μια ολοκληρωμένη πολιτική για τη δίκαιη ψηφιακή και πράσινη μετάβαση που δεν θα περιορίζεται στην αποσπασματική αντιμετώπιση του ζητήματος μέσα από πολλά επιμέρους εργαλεία, όπως ο Μηχανισμός Δίκαιης Μετάβασης, το Κοινωνικό Ταμείο για το Κλίμα και το Ταμείο Ανάκαμψης. Στο πλαίσιο αυτό θα αγωνιστούμε για:

- Αύξηση του ευρωπαϊκού στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στο μείον 60% ως το 2030, ώστε να επιτευχθεί η πλήρης ουδετερότητα άνθρακα ως το 2050.

- Αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης, με κοινές πολιτικές προμήθειας και διανομής ενέργειας, περαιτέρω επέκταση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και ενίσχυση της συλλογικής παραγωγής της ενέργειας, μέσα από τη γενίκευση του θεσμού των ενεργειακών κοινοτήτων.

- Σταδιακή απεξάρτηση από την πυρηνική ενέργεια και περιορισμός της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στην ασφαλή διάλυση πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής και στη διάθεση των αποβλήτων.

- Ενίσχυση των δημόσιων, προσιτών και περιβαλλοντικά βιώσιμων δικτύων μεταφορών και συγκοινωνιών σε όλη την Ευρώπη και όχι με κριτήριο μόνο την εξυπηρέτηση του εμπορίου και την κερδοφορία των γραμμών, μέσα από πόρους της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

- Ανάπτυξη Ευρωπαϊκού Τομέα των Δημόσιων Μεταφορών.

- Ακύρωση της απελευθέρωσης που επέφεραν οι τελευταίες μεταρρυθμίσεις στον σιδηροδρομικό τομέα καθώς και οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, άρση της διάκρισης μεταξύ υποδομών και σιδηροδρομικών λειτουργιών.

- Κατάργηση της φοροαπαλλαγής των αεροπορικών εταιρειών για τα καύσιμα και άμεση φορολόγηση της κηροζίνης με στόχο την μείωση εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

- Απαγόρευση πτήσεων κάτω των 40' εντός της ΕΕ όταν υπάρχει βιώσιμη εναλλακτική μετακίνησης, με εξαίρεση τις πτήσεις από και προς νησιωτικές περιοχές.

- Καθιέρωση του στόχου ως το 2030 τουλάχιστον το 50% των εμπορευματικών μεταφορών να γίνεται με τρένο και πλοίο.

- Στήριξη των δημοσίων επενδύσεων για τη δημιουργία ενός σιδηροδρομικού δικτύου που να καλύπτει ολόκληρη την ευρωπαϊκή επικράτεια με γρήγορες συνδέσεις, οργάνωση υπηρεσιών, χρονοδιαγράμματα και σύστημα κρατήσεων εισιτηρίων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με προσιτά εισιτήρια τρένων και ενίσχυση των δικαιωμάτων των επιβατών.

Άξονας 4ος – Μια Ευρώπη ενωμένη, μια Ευρώπη δημοκρατίας και δικαιωμάτων, μια Ευρώπη πολυπολιτισμική, συμπεριληπτική, φεμινιστική, πολύχρωμη, μια Ευρώπη διαφάνειας

Η δημοκρατία και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων του παιδιού αποτελούν θεμέλιο λίθο του ευρωπαϊκού πολιτισμού και έχουν κατακτηθεί μετά

από αιώνες κοινωνικών και πολιτικών αγώνων. Ωστόσο σήμερα απειλούνται από την άνοδο της Ακροδεξιάς, αλλά και την επικράτηση αυταρχικών τάσεων εντός της ΕΕ και σε κάθε χώρα ξεχωριστά. Αυτό φαίνεται και από τα προβλήματα του κράτους δικαίου και ιδίως της λειτουργίας της Δικαιοσύνης και της Αστυνομίας. Στόχος μας είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση να λειτουργήσει η ίδια στη βάση μεγαλύτερης δημοκρατίας και διαφάνειας, αλλά και να θέσει δεσμευτικούς κανόνες που αφορούν την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, τη λειτουργία και τη λογοδοσία της Αστυνομίας και την εμβάθυνση της δημοκρατίας. Στόχος μας είναι η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης με όρους δημοκρατίας, ισότητας και αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών της. Στο πλαίσιο αυτό θα αγωνιστούμε για:

- Αναβάθμιση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ως του κατεξοχήν αντιπροσωπευτικού και δημοκρατικά νομιμοποιημένου θεσμού στην Ευρώπη μέσα από την δυνατότητα της πρωτοβουλίας νομοθέτησης με αυξημένη πλειοψηφία.
- Απλοποίηση του θεσμικού πλαισίου για τις Ευρωπαϊκές Πρωτοβουλίες Πολιτών και μείωση του ορίου υπογραφών.
- Ενίσχυση της δεσμευτικότητας των μηχανισμών παρακολούθησης της σύγκλισης σε θέματα κράτους δικαίου, δικαιωμάτων και ποιότητας της δημοκρατίας.
- Δημιουργία πλαισίου λογοδοσίας της Δικαιοσύνης και της Αστυνομίας και του Σωφρονιστικού Συστήματος που θα αποτυπωθεί σε ειδική Οδηγία.
- Πλήρης σεβασμός και αποτελεσματική τήρηση όλων των κανόνων του διεθνούς δικαίου σχετικά με τη μετανάστευση και το άσυλο, ασφαλείς και νόμιμες δίοδοι για τους μετανάστες/τις μετανάστριες και τους/τις πρόσφυγες που επιχειρούν να φτάσουν στην Ευρώπη, αποτελεσματικοί μηχανισμοί δίκαιης κατανομής και μετεγκατάστασης των μεταναστών και προσφύγων που φτάνουν στην ΕΕ σε όλες τις χώρες της Ένωσης, με όρους αναλογικότητας και με ουσιαστική ενίσχυση των προϋπολογισμών των κρατών-μελών ώστε να υπάρξουν κονδύλια και ολοκληρωμένος σχεδιασμός για την εφαρμογή πολλών, μικρής κλίμακας έργων και δράσεων ένταξης, προς όφελος προσφύγων και τοπικών κοινωνιών. Είμαστε κριτικοί απέναντι στις συμφωνίες της ΕΕ με τρίτες χώρες για την παραμονή των προσφύγων και μεταναστών στο έδαφός τους, στο βαθμό που δεν σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους διεθνείς κανόνες για το άσυλο. Θεωρούμε αναγκαίες τις πολιτικές ένταξης στην ΕΕ, οι οποίες είναι απαραίτητες για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και την αξιοποίηση του κοινωνικού οφέλους και του πλούτου που φέρνει η μετανάστευση σε πολλά επίπεδα στην Ευρώπη, όπως δείχνουν και οι πολιτικές νομιμοποίησης που ασκούνται ακόμα και από συντηρητικές κυβερνήσεις.

- Αντιμετώπιση του συνεχώς διογκούμενου πανευρωπαϊκά φαινομένου των γυναικοκτονιών ειδικότερα και της έμφυλης βίας ευρύτερα, τόσο με την ανάπτυξη των αναγκαίων θεσμικών μέτρων και μηχανισμών παρακολούθησης, όσο και με τη διάθεση των απαραίτητων πόρων.

- Κατοχύρωση όλων των δικαιωμάτων των λοακτι+ ατόμων και συστηματική καταπολέμηση των διακρίσεων σε βάρος τους.

- Αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού και διαμόρφωση ευρωπαϊκής πολιτικής ενάντια στην όλο και αυξανόμενη βία που καταγράφεται μεταξύ και κατά ανηλίκων, με πολιτικές ανάλογης πρόληψης και ενίσχυση υποστηρικτικών δομών φροντίδας και προστασίας ανηλίκων.

- Αποτελεσματική προστασία της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας των ΜΜΕ στην ΕΕ, με ιδιαίτερη έμφαση την προστασία των Μέσων και των δημοσιογράφων από εκδικητικές αγωγές τύπου SLAPP.

- Μέτρα ενίσχυσης της διαφάνειας και της ανεξαρτησίας στη δράση των ευρωβουλευτών/τριών και άλλων Ευρωπαίων αξιωματούχων, για την αποφυγή των φαινομένων «περιστρεφόμενης πόρτας» και για τις συνέπειες του lobbying.

Άξονας 5ος – Μια Ευρώπη ειρήνης και κοινής ευημερίας

Στόχος μας είναι ο ριζικός αναπροσανατολισμός των στόχων και των προτεραιοτήτων της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας της ΕΕ και η στρατηγική της αυτονομία έναντι των προτεραιοτήτων της πολιτικής των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, ώστε να λειτουργεί η Ένωση ως πυλώνας σταθερότητας και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της διεθνούς δικαιοσύνης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να λειτουργεί αυτόνομα και με αυτοπεποίθηση στη διεθνή πολιτική πραγματικότητα, έχοντας επιτύχει μεγαλύτερη ενοποίηση και εμβάθυνση της κοινής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής της. Στο πλαίσιο αυτό θα αγωνιστούμε για:

- Αμυντική συνεργασία με αποκλειστικό σκοπό την αποτροπή και την εδαφική άμυνα των κρατών-μελών, τερματισμό της πολεμικής προετοιμασίας που βρίσκεται σε εξέλιξη και σταδιακή μείωση των εξοπλισμών στην Ευρώπη.

- Αναπροσανατολισμό των διαθέσιμων πόρων σε δράσεις για την ειρήνη, τη διεθνή ανάπτυξη και αλληλεγγύη και το κοινωνικό κράτος.

- Έμφαση στην πολυμερή διπλωματία και την αναπτυξιακή βοήθεια, ώστε η ΕΕ να πρωτοστατήσει στην εδραίωση της ειρήνης στην Ευρασία, την Μέση Ανατολή και την

Αφρική, εξαντλώντας το διπλωματικό της κεφάλαιο και το οπλοστάσιο των οικονομικών κυρώσεων για να αποτρέψει τη χρήση βίας στις διακρατικές διαφορές.

- Αποφασιστική διεθνή παρέμβαση της ΕΕ, μέσα και από την άσκηση κυρώσεων σε φορείς και φυσικά πρόσωπα του κράτους του Ισραήλ, ώστε αυτό να υποχρεωθεί να σεβαστεί το διεθνές δίκαιο, με στόχο την αποτροπή της ανθρωπιστικής κρίσης και την άμεση έναρξη ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων, την απελευθέρωση των ομήρων που κρατά η Χαμάς, την άμεση κατάπαυση του πυρός και την αποτροπή της επαπειλούμενης γενοκτονίας στην Παλαιστίνη. **Άμεσα, θεωρούμε ότι η Ευρώπη, όπως παρείχε μέτρα άμεσης προστασίας για τους Ουκρανούς, μετά την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία, οφείλει και πρέπει αντιστοίχως να ανταποκριθεί άμεσα στις ανάγκες προστασίας των Παλαιστινίων προσφύγων και να εγγυηθεί, ιδίως, την ασφαλή μετάβασή τους στις χώρες της ΕΕ, όπου εξ ορισμού θεωρούνται πρόσφυγες. Θα πρέπει να θεσμοθετηθεί η δυνατότητα άμεσης, ασφαλούς μετάβασης των Παλαιστινίων στις χώρες της ΕΕ με την εξασφάλιση θεώρησης εισόδου για ανθρωπιστικούς λόγους (ανθρωπιστική βίζα) και απλοποίηση και επιτάχυνση των θεωρήσεων για την οικογενειακή επανένωση.**

- Πρωτοβουλίες της ΕΕ με στόχο τον τερματισμό του πολέμου στην Ουκρανία και την επάνοδο Ουκρανίας και Ρωσίας σε τροχιά διαπραγματεύσεων, με απώτερο στόχο, μετά τον τερματισμό του πολέμου, τη δημιουργία μιας νέας αρχιτεκτονικής αμοιβαίας ασφάλειας και συνεργασίας στην Ευρώπη.

Θεσμικές και οικονομικές προϋποθέσεις για την Ευρώπη που θέλουμε

Η επίτευξη των ουσιαστικών πολιτικών στόχων που προηγήθηκαν απαιτεί θεσμικά και οικονομικά εργαλεία, και πρώτα απ' όλα ένα ριζικά **διαφορετικό δημοσιονομικό πλαίσιο**. Το νέο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, αν και βελτιωμένο σε σχέση με το παρελθόν, αποτυγχάνει να ενσωματώσει την εμπειρία των πολλαπλών κρίσεων της προηγούμενης περιόδου καθώς διατηρεί αριθμητικούς δείκτες απομείωσης χρέους που αναγκάζουν κράτη-μέλη σε πολιτικές ατελέσφορης λιτότητας.

Χρειαζόμαστε ένα νέο **Σύμφωνο Αλληλεγγύης και Ανάπτυξης**, που θα θέτει κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς στόχους και θα αξιοποιεί εναλλακτικούς του ΑΕΠ και του χρέους δείκτες, καταλληλότερους για τη μέτρηση της ουσιαστικής βιωσιμότητας και ευημερίας. Στο

νέο αυτό πλαίσιο δημόσιες δαπάνες για την υγεία, την παιδεία και την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης δεν θα προσμετρώνται στον υπολογισμό του χρέους.

Απαραίτητη είναι η **κοινή οικονομική πολιτική**, η αμοιβαιοποίηση του κρατικού χρέους με **κοινό ευρωπαϊκό δανεισμό**. Οι κρατικές ενισχύσεις δια μέσου του προϋπολογισμού κάθε κράτους ξεχωριστά ενισχύουν τις περιφερειακές ανισότητες και δημιουργούν ντάμπινγκ μεταξύ ευρωπαϊκού Βορρά και Νότου. Αντίθετα, η επέκταση του Ταμείου Σταθερότητας και Ανάκαμψης και ανάλογων μηχανισμών συλλογικού δανεισμού και χρηματοδότησης των προτεραιοτήτων της Ένωσης μπορεί να λειτουργήσει προωθητικά ως προς την αναγκαία οικονομική και κοινωνική σύγκλιση.

Η **Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα** πρέπει να λειτουργεί περισσότερο δημοκρατικά, με διαφάνεια και να κατευθύνει περισσότερο τις προσπάθειές της στην πλήρη απασχόληση, την οικονομική πρόοδο και την προστασία του περιβάλλοντος. Παράλληλα, απαιτείται η δημιουργία αυστηρού πλαισίου λογοδοσίας του Εκτελεστικού Συμβουλίου της ΕΚΤ με υποχρεωτική παρουσία ενώπιον της οικονομικής επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ετήσιες εκθέσεις ανάλυσης των αναδιανεμητικών και περιβαλλοντικών συνεπειών της νομισματικής πολιτικής.

Τέλος, είναι περισσότερο από αναγκαία η **αύξηση του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού** με αυτόνομους κοινοτικούς πόρους, μέσα από τη φορολογία μεγάλων πολυεθνικών και γενικά του μεγάλου πλούτου (π.χ. με την εισαγωγή φόρου στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, την εξασφάλιση ενός πραγματικού ελάχιστου συντελεστή εταιρικού φόρου 25% σε όλα τα κράτη μέλη για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις, τον έλεγχο των φορολογικών παραδείσων και τον τερματισμό στην ύπαρξη φορολογικών παραδείσων εντός ΕΕ), καθώς και μέσα από την έκδοση ευρωπαϊκών ομολόγων, ώστε να χρηματοδοτούνται έργα ανάπτυξης και υποδομής στο πλαίσιο της διπλής (ψηφιακής και πράσινης) μετάβασης και να προωθείται η κοινωνική σύγκλιση.